בשגגה מכלל דהוי ליה ידיעה –

Inadvertently; indicating that he had knowledge

OVERVIEW

The גמרא discusses a case where a man was initially aware that there was a stone in his bosom, and then forgot about it. The rule is that if he accidentally killed a person with this stone (by standing up, etc.), he is required to be exiled to the ערי ערי מקלט. The reason is because regarding ערי מקלט ערי מקלט, the חורה מכה אינו מכה מכה ונס שמה רוצח מכה ווליט שגנה ווחספות the word תוספות. בשגגה נפש בשגגה בשגגה

משום דגבי גלות כתיב טובא בשגגה² דריש לה3

The גמרא interprets שגגה in this manner (that there was an a initial awareness (ידיעה בתחלה), because regarding גלות is written many times -

דהא גבי חלב אף על גב דכתיב ביה בשגגה לא חיישינן להיתה לו ידיעה -For regarding eating הלב (suet, animal fat) even though the word בשגגה is written there as well, nevertheless we do not require that he had knowledge beforehand that this was הלב, in order from him to be obligated to being a קרבן הטאת -

Based on the above, תוספות explains another distinction between היוב גלות and other איסורים:

ימהאי טעמא נמי ממעטינן בריש אלו הן הגולין (מכות דף ז,ב ושם דיבור המתחיל אלא) אומר מותר And for this reason also (that שגגה is oft repeated by היוב גלות that in the beginning of רבא ,פרק אלו הן הגולין excludes from going to גלות one who assumed it is permitted to kill, we exclude him -

מבשגגה לגבי גלות -

Based on the word בשגגה regarding - גלות

אף על גב דגבי שבת ועבודה זרה כתיב בשגגה -

1

במדבר (מסעי) לה.יא.

 $^{^2}$ The translator was able to find only two times the word פרשת מסעי in פרשת פרשת אלות (in פרשת מסעי and טו unless we include the two times בשגגה, which is written in יהושע כ,ג ט. See 'Thinking it over'.

³ The extra 'בשגגה' teaches that it needs to be a שוגג where he knew initially (so he should have been more careful) but not a שוגג where he never knew (for that is [perhaps] closer to אונס).

א תוספות is not referring to the איסור חלב exclusively, but rather to all חייבי כריתות, for which one is obligated to bring a חייבי וif he transgressed them בשוגג. Regarding the obligation to bring a קרבן חטאת writes (in ויקרא ד,כז ויקרא ד,כז) that אחת תחטא בשגגה using the word בשגגה, but nevertheless there is no requirement that the person first be aware that it was π and then forget. He is π even if he never knew that it was π .

Even though that regarding desecrating the שבת or worshipping ע"י, the word is also written -

ומחייבינן אומר מותר בפרק כלל גדול (שבת דף סח,ב ושם):

And nevertheless in פרק כלל גדול we hold liable one who assumes it is permitted to either desecrate the שבת or worship ע"ז. The reason for this difference is (again) because regarding שגגה the word בשגגה is repeated many times. However the word שגגה by itself does not indicate an exclusion of אומר מותר or לא היה לו ידיעה.

SUMMARY

We interpret בשגגה to exclude לא היה לו ידיעה מותר and אומר only regarding אומר אומר מותר where the word בשגגה is repeated but not regarding other איסורים.

THINKING IT OVER

תוספות writes that by גלות (as opposed to חלב/הטאת) the word בשגגה is written many times. The word בשגגה regarding גלות is written twice, and regarding דטאת it is written more times. How do we explain this?

_

⁶ The אמרא states that that a child that was captured among the nations is שבת for his transgressions (of אמרא, etc.) even though he never knew they were prohibited.

⁷ See footnote # 2.

 $^{^{8}}$ ויקרא ד,ב כב כז regarding חטאת מ"ז ויקרא ד,ב כב כז טו,כו כז כח טו,כו כז כח במדבר ויקרא ד,ב כב כז הטאת ע"ז ו